GIRONA NOTICIES.COM
+ Periodisme

UNITAT SOBIRANISTA.

Opinió | 12/03/2015 | 13:11

La debilitat de CiU i del PSC posen fi a un bipartidisme majoritari municipal i autonòmic.

En una part de l'opinió pública i publicada, interessada o no, es considera que el procés nacional de Catalunya està perdent força o congelant-se. Per uns, el 9-N és sostre i per altres, terra. S'argumenta que la falta d'unitat del sobiranisme, la desigualtat, la irrupció de Podemos i la proximitat de les municipals estan debilitant el procés. Cal certa perspectiva en relació amb els darrers anys per intentar predir o influir en el futur.

Quan comença el reclam de l'exercici del dret a l'autodeterminació? Quan es va trencant, esquerdant o superant el pacte constitucional del 1978 que va possibilitar l'Estatut del 1979. Durant gairebé tres dècades va permetre que la gran majoria del catalanisme reclamés constantment més autogovern i influència a Espanya.

El període Aznar seguit del tortuós camí de l'Estatut del 2006 han sigut els grans detonants. A Catalunya ja ERC no avalà l'Estatut i el PSOE, amb dificultats, junt amb CiU i PSC. Creix l'anticatalanisme i el nacionalisme espanyol fora i a Catalunya. Dos partits nous, UPiD i Ciutadans van anar prenent cos polític. La sentència del Tribunal Constitucional del 2010 obre la porta definitiva al sobiranisme i al nacionalisme espanyol sempre de matriu castellana. En quatre anys els canvis s'han accelerant.

Caminen en paral·lel tres transicions: la nacional, la social i la regeneració democràtica. En el terreny nacional, de la indignació de la manifestació postsentència a les festives i cíviques dels darrers 11 de setembre fins a l'extraordinària participació del 9-N. Els partits polítics es troben immersos en canvis profunds des de la transició. Convergència acull l'independentisme competint i pactant alhora amb una ERC que vol liderar el procés constituent.

El PSC debilitat i s'exclou de la majoria a favor del referèndum per pactar amb el PSOE la reforma constitucional. Unió dividida i confrontada amb Convergència. IC-EUiA dubitativa en el sobiranisme, sobrepassada per Podemos i diluïda dins Guanyem, enterrant l'esperit del PSUC.

I els partits que no han tingut mai responsabilitat de govern creixent, Podemos, Ciutadans i la CUP, recollint el malestar social i apostant per la indefinició, l'espanyolisme i la independència rupturista, respectivament.

La debilitat de CiU i del PSC (amb les successives pèrdues, escissions, grups i finalment el partit Moviment Esquerres) posen fi a un bipartidisme majoritari municipal i autonòmic durant molts anys. Com podem recuperar la unitat del catalanisme i del sobiranisme? Cal acceptar que calen diferents espais d'unitat.

Primer, el front ampli del catalanisme que defensa la fi de l'autonomisme i la demanda de més autogovern i del català sense cap concessió al lerrouxisme. Ací la majoria de partits (CiU, ERC, PSC, IC-EUiA i la CUP), excepte PP i Ciutadans i cal fer definir Podemos.

Segon, unitat entorn del dret i necessitat de Catalunya per poder decidir entre independència sí o no. El Pacte Nacional pel Dret a Decidir ha d'exercir lideratge i donar veu i força a la majoria social (més de 4.000 entitats, món local, sindicats, patronals, ANC, Òmnium...) i política (CiU, ERC, IC-EUiA, CUP, MES) que continua defensant l'exercici de la sobirania de Catalunya, amb accions a Espanya, la Unió Europea i internacionals. En aquesta taula hi ha més del 80% dels catalans i catalanes i des del pluralisme és dipositària de la voluntat del poble.

Tercer, davant el 27-S caldrà treballar en dos nivells d'acord en els programes electorals. Un que pot aplegar la majoria de partits, CiU, ERC, IC-EUiA, CUP i MESquerres, que reivindiquen una Catalunya estat, independent, confederat o associada a Espanya i continuar reclamant un referèndum com Escòcia o el Quebec a una Espanya amb nous actors polítics per forçar que decideixin ser el Regne Unit (mode, doncs, Saldmon) o el Canadà.

En tot cas que siguin de nou els poders estatals que diguin que no. Ací de nou cal que Podemos es defineixi. Un altre front d'unitat programàtica pot ser els que volen una Catalunya estat independent com a punt final o com a punt de partida.

El debat generat de si el 27-S serà plebiscitari cal raonar-ho. Ho serà perquè permetrà comptar els vots dels catalans que votin sobiranisme i els que votin dins aquest independència ja que se'ns ha negat un referèndum vinculant o una consulta. Però no serà només el tema nacional el que votarem sinó pluralitat ideològica. Considero necessària la unitat del sobiranisme que es reconegui plural per poder finalment exercir-lo.

Autor: Marina Geli Fàbrega/GN

https://gironanoticies.com/noticia/31799-unitat-sobiranista.htm